

בלי כל הכנה, כנראה מתוך אימפולס רגעי, התכופף קדימה והציע: להתחיל מיד בהחלפת פת מפות בהן מסומנים כל המיתקנים הצבאיים של אמריקה וברית-המועצות ולתת לשיני חילות-האוויר להתבסס על אדמת הארץ היריבה ולצלמה מן האוויר. כך, אמר אייק, תימנע מראש כל התקפת-פתע.

דממה דקה השתררה מסביב לשולחן המרוכב החלול. ג'ון פוסטר דאלס והרמטכ"ל, אדמירל ארתור ראדפורד, נדהמו כליל: לא הם ולא מישהו אחר שמעו אי פעם על רעיון זה. דאלס ידע שהוא בלתי-חוקי לאור החוקה האמריקאית, לא יאושר לעולם עליידי חברי הקונגרס. הרמטכ"ל התלהב מן הרעיון בארץ תה מידה שמשדה דיין היה מקבל בברכה הצעה לתת לטייסים מצריים את הזכות לניחות בלוד ולצלם את מיתקני צה"ל. בולגארנין לא נתן תשובה. ההצעה מתה במקום, הוסברה עליידי חסידי אייק כתמרון תעמולתי מוצלח.

שותפים לברידיג. אינטרמצו זה ביסס את מעמדו של אייק ככוכב הריבוע. אולם ערבינו היו משעממים. הוא היה היחיד מבין ארבעת הגדולים שלא היה רק ראש-המשלה, אלא גם ראש-מדינה. לכן לא הרשה לו הטכס הקדוני לבקר בגנסי המשלחות האחרות.

כשהוועקו לפתע לגינבה הרמטכ"ל האמריקאי והמפקד (האמריקאי) של הכוחות האטלנטיים, ראו בכך העתונאים סימן מעודד. אולם יודע-ידבר הסבירו את התופעה אחרת: אייק, שחקן ברידיג מושבע זקוק היה לשותפים למשחק. אלפרד גרינר, המפקד האטלנטי, הוא מחברו של ספר נודע על מישחק זה. על שולחן ההתייעצויות בערבים לא היו מונחות מפות, אלא קלפים.

אולם אייק ושלושת האבירים האחרים של השולחן המרובע לא הצטערו על הפגישה. אם אמנם לא הושג שום הישג ממשי, הרי עצם הפגישה והחלפת מעשי-האדיבות הפשיר את הקרח הבינלאומי. עשן מקטרת-השלוש תפס את מקומה של פטירת הפצצה המימינית כסמל העונה. סיכם האקונומיסט הלונדוני: ציירי הקאררי

הפיסגה תעלת פאנאמה

"הנה הם באים!" קראו בני גינבה בתהלהבות.

הם לא התכוונו לבולגאנין, כרושצ'וב ושות', שבאו במכונית פתוחה. גם לא לאנתוני אידן, שהופיע, ברולס-רויס מהודר אך שקט. גם לא לאדגר פור, שבא בצ'יטראון קטן, מכונית ששום פקיד ישראלי בעל דרגה ה' לא היה מעלה על דעתו להשתמש בה. הם לא התכוונו אפילו לדויטס אינוואר, במכוניתו הגדולה והסגורה.

התלהבותם היתה מיועדת לשמונת הגנבי רים החסונים, שלוו לאייק במכונית שחורה אדירה, בעלת מנוע כבד מיוחד ואלחוט. הם קפצו ממכוניתם עוד לפני שאייק הספיק לצאת מדלת מכוניתו, יצרו שרשרת חיה, דחמו את קהל הסקרנים, הציאו בכוח את ידי האזרחים השווייצרים השלוחים מכיסיהם. גאנאגסטרים אמיתיים! התלהב נער אחד.

וילהלם טל ותת-מקלע. אחראי על ההמולה היה מיסטר ו. ס. באומן, איש השרות-החשאי האמריקאי, הממונה על שמירת אוצר בעל 85 ק"ג ו-1.800 סנטימטר גובה. האוצר: דויטס אינוואר. לצורך זה הביא באומן לגינבה שליש מכונית 150 אנשי. הם לבשו חליפות טרופיות נוחות. את ראשיהם פארו כובעיקש רחבי-שוליים, שמטרתם העיקרית היתה למנוע סנוור העיניים בעת גילוי מתנקשים אפשריים. כובעים אלה, ה"קרויים באירופה "כובעי-פאנאמה", רכשו להם את כינויים בפי אזרחי העיר: "תעלת פאנאמה".

עתוני שווייץ הקדישו לשומרים המעניינים מקום נרחב יותר מאשר לאנשי הפסגה עצמם. "רצים מקצועיים", שיבת עתון אחד, אחרי שהשומרים רצו בצד מכוניתו של אייק חן האווירן עד למכוניתם שלהם. במכונית זו לא היו רגילים לשבת, אלא להיחלשות בעמידה בשני צדדיה, כשהיד בכיס האקדה — תופי מסוג קולט, בעל ששה כדורים וקוטר של 9 מ"מ. במכונית עצמה היה ציוד נוסף: התחמקלע, רימונייד ופצצות-דמע, מכשירי ניתוח, וריקות טיטאנוס ומורפיום.

הבטוח העתונאים: כל אחד מהם מסוגל להוציא ביריה את הסיגריה מפי רעהו, ב"מרחק של 25 מטרים, כמיטב המסורת של וילהלם טל השווייצרי.

תפוחי-אדמה עם רגליים. שונים-ל-גמרי היו הסוכנים הסובייטיים, שהתלבשו כתיירים, כשהמצלמה תלויה על כתפם. כך ירדו כל כמה דקות ממדרגות הכניסה של מלון מטרופול, מרכז משלחתם, הסתובבו בתמימות, הקיפו את הבית ונכנסו שוב בדלת האחורית. בני גינבה כינו אותם בשם "תפוחי-אדמה עם רגליים".

הסובייטים בלטו פחות מן האמריקאים. רק פעם אחת, כשקצינים סובייטיים ליוו את המרשל ז'וקוב לתוך ארמון חברה-לאומים והחזיקו ידיהם בכיס האקדה, נעלבו שלטונות העיר. השומרים הצרפתיים, כולם במעילי גאכארדין אחידים וללא כיסוי ראש, בלטו לטובה.

לא בלטו כלל: שומרי-הראש הבריטיים. גם העתונאים הורויים ביותר לא הצליחו להבחין בהם.

אבירי השולחן המרובע

"הם באו, דיברו והסתלקו!" כך, בערך, נראתה ועיית-הפיסגה לאזרחי ישראל, שעקבו אחריה בעלעלם בעתוניהם. הם לא טעו בהרבה.

לא חסרו מומנטים אישיים משעשעים. כששמע אייק כי בתו של המרשל ז'וקוב נישאה בשעת הועידה, מיהרה מאמי אינוואר לקנות מתנות בתגיות העיר, תורה מעוטה במערכת כלי-שיש למכתבה, בתוספת דיון קטן ונחוץ לטילטול. "טעם זעיר בורגני!" נזפו עתוני שווייץ, שקחו לקניית ציוד אמנותי. אייק ביקש מז'וקוב, שותפו בימי הקרב על אירופה, להעיד שהוא אדם ישר המקיים הבטחות.

כמצרים בלוד. אולם בתחום הפוליטי עלתה הועידה במהרה על שרטון. המערבאים דרשו לאחד קודם כל את גרמניה. להרשות לה לצטרף לאמנה האטלנטית. המזרחאים לא ראו כל סיבה להיסוג מגרמניה המזרחית בכדי להפכה לבסיס נגד עצמם, דרשו להחליט תחילה על פירוק היוון. הפיסגה התכסתה בקרה. ברגע זה פוצץ אייק את פצצת הועידה.

עליה, תחילה בכתב לנערה בת 18-16 המורה בתנאי שהמכתב לא יחזיק לכת יותר מרמתינן.

קצין לא רזה

שמונת נאה מפרסם הנה או הסכיבה תוכל אולי, למצוא עניין במכתבו של צעיר בן 21 (929/687) העובד בפרוס-הנה וזכור משיעמום בשעות שלאחר העבודה. הוא מסוגל להיות רציני בעבודה. ועליו ואוהב חיים בשעות הבטלה. את מלכותו האישיות הוא מוכן לפרס לנערה עצמה ומודיע שיוכל להתכתב איתה על כל הנושאים.

— החיים, פשוט מאד

(929/688) מוצא עניין רב בהתכתבות. בעיקר עם אדם בלתי מוכר. הוא שופט את אפיו ותכונותיו של האדם לפי מכתבו, כנושא כן יהא על הנערה שתצפה לכתוב אליו להיות בראש הראשונה מעניינת. יתר תכונותיה הן אינו מעניינות אותו כרוב. כנושא להתכתבות, "אומר הוא, אני מסתפק בדבר אחר כלבד — בחיים, כמות שהם, או כמו שהיינו רוצים לראות אותם וכמוכין בכל מה שבתוכם, ובפרט מה ששייך לחינוך אנוני. נ.ב. הפילוסוף הצעיר הוא בן 19. (אלא כמעט ער, 929/688, הלונדון שלי הוא טוב זכר.)

אין על מה לדבר

הרי לפנינו, נערות, מכתב שהוא קצת שונה מערומות המכתבים שאני מקבלת (929/689) — "בלו כל הקרבות אנש ישר לעניין, כי שונא אני פילוסופיות וציניות. נוקט אני למדורך כי כבד נמאסו עלי כל הפרוצדורות, למשל: נעים מאד, שמי... אחר כך: "בואי אליה אוהב אותך הביתה". רוצה אני פעם משהו מיוחד. אני יליד הארץ. בימי חי על פני ההלל ראינו כבר 19 חזירי פים. הנני דתי-למחצה אבל מעורה בכל העניינים שאינם נוגעים לדת. ביניהם: לימודים במוסד אקדמי למחצה, ועבודה כמורה בבית ספר טיכסיני חילוני. יש לי מושג על הבדל סגנון, אך אני אוהב כלל וכלל ריקנות. פלוגיים, אלא רק כאשר אני מחקה אותם להנאת חברים. הכרתי נערות רבות. אך לא החזיתי מעמד יותר מחודש עם אחת, אולי משום שאין מה לעשות ואין על מה לדבר. דעתי על הבנות מתחילה להיות שאלית. לכן רוצה אני להתכתב עם מישהו שתוכיח את ההיפך (ע"י התכתבות) ושילצה לא יעלה על 17 חרפים. לא תשובה עיר המנורים. אפילו תמונה אינה הכרחית... אינה חייבת להיות מלכת יופי. רוב הבנות שאני רואה בחלומי הן בעלות עיני תכלת. סימן שאני חושב על כאלה".

עד כל הפונים אלו ככל ענין שהוא, צרף חמש מאות פרוטה ככולים.

השבוע רצוף מדורי, משום מה, גבי רים כלבד. הנערות לא הראו הפעם חריצות מיוחדת.

כלי להגזים, די נחמד

הוא אומר שהוא בעל השכלה "טובה", אוהב (מאד) סרטי קולנוע, ספרים טובים ותיאטרון: (929/683) "די נחמד בלי להפי ריו יתר על המידה", וירושלמי. היה רוצה לכוון את עטו אל נערה ירושלמית תמורה בעלת חוש הומור. הוא מציין אנכ אורחא, שאין הוא אוהב שמונת.

לכודי, התכתבות

נחלאי צעיר (929/684) העומד לסיים את שירותו בקרוב, ואשר עד אז משתעמם מאד, מאחר שהעובר ליחידה אחרת, רוצה להפיג את כרדיותו בהתכתבות עם נערה בת 18-17. היא פיתת או מסכיבות נהרית.

יהלך זו וזא פוך

(929/685) אינו אוהב להלל ולשבח את עצמו. הוא טוען שהוא מניח לאחרים להעריך את עצמו. הוא חושב להפנין את חוש ההומור שלו כהצדקה שהוא מוכן, לא לתר, להעמיר את עצמו למסכיה כלית למו החלש והזריז. הוא מוכן, אפילו לספק כמה פרטים אישיים: כבן 21, יליד הארץ, טוען שהוא אדם ואזרח רגיל בהחלט, אוהב בסריצים חיי חברה, אם כי החברה העירונית בה הוא נמצא נמאסה עליו במקצת. הוא מוכן להתייחס, ואף להיפגש עם כל נערה שמכוננת אלה ייראו לה. זכות העדיפות, אומר הוא, לנערת המתגוררת בדרום של 15-20 ק"מ מתל-אביב רבתי, אולם לא יתנגד גם לקבלת מכתבים ממטולה או מאילת.

חברה

המודעה הזאת, איננה בריוק מודעה להתייחסות. אני מוסרת אותה כלשונה, וללא כל התערבות מצדו, ובכך: "חברה צעירה חל-אביבות מעניינת לצרף חברים והנרות כביל 17-22. עף המעוניינים להצטרף לפנות בכתב לת.ד. 1807 ת"א, עכור, החכה צעירה".

הרפתקאות קודנוע וזמר

הייל צעיר (929/686) המעיד עצמו שהוא יפהפה, אוהב תמיד לשיר ולבלות את זמנו בהרפתקאות לסוגיהו ובקולנוע, רוצה לספר

האיכות היא הקובעת...

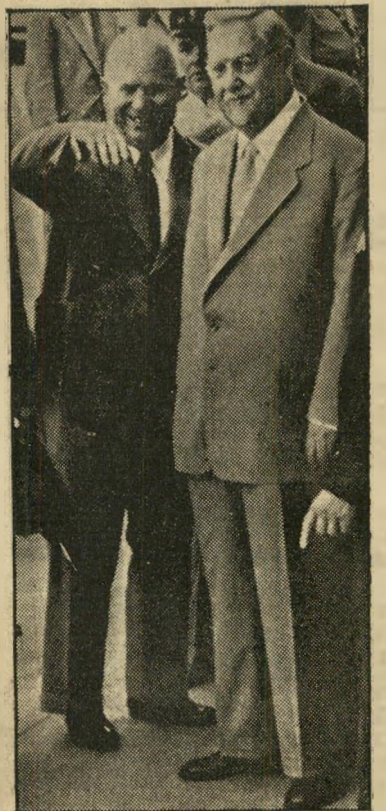
ממבט ראשון דומים לכאורה רהי"טי מרפסת מתוצרות שונות, אולם, לאחר הסתכלות מעמיקה יותר (ועוד יותר תוך שימוש), תבחין ביתרונם של רהיטי-מרפסת מתוצרת "עונג".

כל רהיט כולל כמות עץ יותר גדולה וחלקיו מחוברים בלחץ מיכני. כן גם פוסל "עונג" כל עץ שאינו ב"100% בוק טהור ואיתן.

המבחר העשיר של דוגמאות "עונג" מאפשר גם לך לרכוש רהיט לפי טעמך ובהתאם לתקציבך. על כן, ליופי חוזה ובטחון — רק רהיטי מרפסת "עונג".

המסור והטהור ביותר

חברת בידר "מניצי" חל אביב 82456 1010

פינאס בולגאנין וברושצ'וב בגינבה: וילהלם טל עם אקוד

קטורת תיאור בטעות את הפיסגה כמקום צר, המאפשר בקושי ישיבה לארבעה איש. אולם הפיסגה היא משטח גדול מאוד, ועוד אפשר ללכת בה מרחק רב.

* תפקיד השמור בבריטניה למלכה, בצרפת לנשיא רנה קוטי, בברית-המועצות ליו"ר שבידאש נשיאות הסובייט העליון, המרשל קלים וורושילוב.

בית חרושת לתינוק

לעגלות ילדים

25 שנים

לתינוק בשרות התינוק

לכל שנת הילולא 500.000 כפולות חסכון

לנני תינוק בעגלת "לתינוק"